

niepotrzebny

adjectif | *niepotrzebny* - singulier, nominatif

Budzik jest mi niepotrzebny, zawsze będzie się sam.

	I.poj.	I.mn.
nominatif	niepotrzebny	niepotrzebni/niepotrzebne
genitif	niepotrzebnego	niepotrzebnych
datif	niepotrzebnemu	niepotrzebnym
accusatif	niepotrzebnego/niepotrzebny	niepotrzebnych/niepotrzebne
instrumental	niepotrzebnym	niepotrzebnymi
locatif	niepotrzebnym	niepotrzebnych
vocatif	niepotrzebny	niepotrzebni/niepotrzebne

	I.poj.	I.mn.
nominatif	niepotrzebna	niepotrzebne
genitif	niepotrzebnej	niepotrzebnych
datif	niepotrzebnej	niepotrzebnym
accusatif	niepotrzebną	niepotrzebne
instrumental	niepotrzebną	niepotrzebnymi
locatif	niepotrzebnej	niepotrzebnych
vocatif	niepotrzebna	niepotrzebne

	I.poj.	I.mn.
nominatif	niepotrzebne	niepotrzebne
genitif	niepotrzebnego	niepotrzebnych
datif	niepotrzebnemu	niepotrzebnym
accusatif	niepotrzebne	niepotrzebne
instrumental	niepotrzebnym	niepotrzebnymi
locatif	niepotrzebnym	niepotrzebnych
vocatif	niepotrzebne	niepotrzebne

